

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1407/2021
24.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Катарине Манојловић Андрић, Гордане Џакула, Добриле Страјина и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгана Марковић адвокат из ..., против тужене Академије васпитачко медицинских струковних студија, Одсек у ..., коју заступају Драган Милетић и Иван Ристић, адвокати из ..., ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 575/2020 од 09.02.2021. године, у седници већа одржаној 24.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 575/2020 од 09.02.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 575/2020 од 09.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П1 146/2019 од 18.11.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено је као незаконито решење тужене број ... од 18.02.2019. године којим је тужиоцу одређена мера опомене. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му, на име увећања зараде по основу радног учинка за јануар 2019. године, исплати износ од 20.255,00 динара са законском затезном каматом по стопи прописаној законом почев од 20.02.2019. године до коначне исплате, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 39.920,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 575/2020 од 09.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и пресуда Основног суда у Алексинцу П1 146/19 од 18.11.2019. године у ставу другом изреке потврђена. Ставом другим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Алексинцу П1 146/19 од 18.11.2019. године у ставу првом изреке и тужба одбачена. Ставом трећим изреке, преиначена је иста пресуда у ставу трећем изреке тако што је одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 39.920,00 динара

са законском затезном каматом почев од дана извршности па до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 26.855,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Против наведене пресуде, у односу на став други, трећи и четврти изреке пресуде, ревизију је благовремено изјавио тужилац због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о истој одлучује на основу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку с („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13- УС, 74/13-УС и 55/14 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној јер није потребно одлучивање ради новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као и ради уједначавања судске праксе, јер ревидент не доставља различите судске одлуке, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Оцењујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 441. ЗПП у радном спору, ревизија је дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Тужбом поднетом 20.03.2019. године, захтеван је поништај решења о изрицању опомене са најавом отказа.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ о оцени законитости решења о изрицању опомене са најавом отказа, ревизија на основу члана 441. ЗПП није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић